Diumenge 4 (A) de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 9,1-41): En aquell temps, Jesús, tot passant, veié un home cec de naixement. I els seus deixebles l'interrogaren, dient: «Rabbí, qui ha pecat, aquest o els seus pares, perquè hagi nascut cec?». Respongué Jesús: «Ni aquest ha pecat ni els seus pares, sinó perquè es manifestin en ell les obres de Déu. Convé que nosaltres fem les obres d'aquell que m'ha enviat mentre és de dia; ve la nit quan ningú no pot treballar. Mentre soc en el món, soc la llum del món». Havent dit això, escopí a terra i feu fang amb la saliva, i amb el fang li untà els ulls; i li digué: «Ves, renta't a la piscina de Siloè!» -que vol dir: Enviat. Hi anà, doncs, i es rentà i tornà veient-hi. I així els veïns i els qui veien abans que era captaire, deien: «¿No és aquest el que assegut, captava?». Uns contestaven: «És aquest!». Altres deien: «No, sinó que se li assembla!». Ell deia: «Soc jo!». Per això li deien: «Doncs, ¿com és que se t'han obert els ulls?». Respongué ell: «L'home que es diu Jesús va fer fang i untà els meus ulls, i em digué: "Ves a Siloè i renta't!". Hi vaig anar, doncs, i em vaig rentar i vaig veure-hi». I li digueren: «On és ell?». Diu: «No ho sé».

Condueixen als fariseus aquell que abans havia estat cec. Era dissabte el dia en què Jesús feu fang i li obrí els ulls. I una altra vegada, doncs, l'interrogaven també els fariseus com era que hi veia. Però ell els digué: «Ha posat fang sobre els meus ulls i em vaig rentar i hi veig». Però deien alguns dels fariseus: «Aquest home no és de Déu, perquè no observa el dissabte!». Però altres deien: «¿Com pot un home pecador fer aquests signes?». I hi havia divisió entre ells. Li diuen, doncs, al cec novament: «Tu, què dius d'aquell que t'ha obert els ulls?». I ell digué: «Que és un profeta!». No cregueren, doncs, els jueus que hagués estat cec i que havia adquirit la vista, fins que cridaren els pares d'aquell que hi veia i els interrogaren, dient: «¿Aquest és el fill vostre, el que vosaltres dieu que va néixer cec? ¿Com és que ara hi veu?». Respongueren, doncs, els seus pares, i digueren: «Sabem que aquest és el fill nostre i que va néixer cec. Però de quina manera ara hi veu, no ho sabem; o qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem. Interrogueu-lo a ell, edat té. Ell parlarà d'ell mateix!». Això digueren els seus pares perquè temien els jueus, que ja havien convingut que si algú el confessava com a Crist, l'expulsarien de la sinagoga. Per això els

seus pares digueren: «Edat té; interrogueu-lo a ell!».

Cridaren, doncs, un altre cop l'home que havia estat cec, i li digueren: «Dona glòria a Déu! Nosaltres sabem que aquest home és pecador». I respon ell: «Si és pecador, no ho sé; una cosa sé, que cec com era, ara hi veig». Li digueren, doncs: «Què t'ha fet? ¿Com t'ha obert els ulls?». Els respon: «Ja us ho he dit i no ho heu escoltat. Per què ho voleu escoltar novament? ¿És que també vosaltres us voleu fer deixebles seus?». I el van maleir, i digueren: «Tu ets deixeble seu, però nosaltres som deixebles de Moisès. Nosaltres sabem que a Moisès li ha parlat Déu, però aquest no sabem d'on és». Respon l'home, i els diu: «En això hi ha el que és admirable, que vosaltres no sabeu d'on és, i m'ha obert els ulls! Sabem que els pecadors Déu no els escolta, però que si algú és adorador de Déu i fa la seva voluntat, a aquest l'escolta. Mai no s'ha sentit que algú hagi obert els ulls a un cec de naixement. Si aquest no fos de Déu, no podria fer res». Respongueren, i li digueren: «Tu has nascut tot ple de pecats, i ¿tu ens ensenyes?». I el tragueren fora.

Sentí a dir Jesús que l'havien tret fora, i havent-lo trobat, li digué: «¿Creus tu en el Fill de l'home?». Ell respongué, i digué: «I qui és, Senyor, perquè hi cregui?». Li digué Jesús: «L'has vist, i es el mateix que parla amb tu». I ell digué: «Crec, Senyor!»; i l'adorà. I digué Jesús: «He vingut en aquest món per a un judici; perquè els qui no hi veuen, hi vegin, i els qui hi veuen es tornin cecs». Sentiren això alguns dels fariseus que eren amb ell, i li digueren: «¿És que també nosaltres som cecs?». Jesús els digué: «Si fóssiu cecs no tindríeu pecat. Però ara dieu: "Hi veiem!". El vostre pecat perdura».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ves, renta't»

Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui, quart diumenge de Quaresma —anomenat diumenge "alegreu-vos"— tota la litúrgia ens convida a experimentar una alegria profunda, una joia gran per la proximitat de la Pasqua.

Jesús va ser causa d'una gran alegria per aquell cec de naixement a qui atorgà la vista corporal i la llum espiritual. El cec cregué i rebé la llum del Crist. En canvi, aquells fariseus, que es creien en la saviesa i en la llum, romangueren cecs per la seva duresa de cor i pel seu pecat. De fet, «no cregueren, doncs, els jueus que hagués estat cec i que havia adquirit la vista» (Jn 9,18).

Que n'és de necessària la llum de Crist per a veure la realitat en la seva veritable dimensió! Sense la llum de la fe seríem gairebé cecs. Nosaltres hem rebut la llum de Jesucrist i cal que tota la nostra vida sigui il·luminada per aquesta llum. Més encara, aquesta llum ha de resplendir en la santedat de la vida per atraure'n molts que encara la desconeixen. Tot això suposa conversió i creixement en la caritat. Especialment en aquest temps de Quaresma i en aquesta darrera etapa. San Lleó el Gran ens exhorta: «Si bé tot temps és bo per a exercitar-se en la virtut de la caritat, aquests dies de Quaresma ens hi conviden de manera més urgent».

Només una cosa ens pot apartar de la llum i de l'alegria que ens dóna Jesucrist, i aquesta cosa és el pecat, el voler viure lluny de la llum del Senyor. Malauradament, molts —a vegades nosaltres mateixos— ens endinsem en aquest camí tenebrós i perdem la llum i la pau. Sant Agustí, partint de la seva pròpia experiència, afirmava que no hi ha res més infeliç que la felicitat d'aquells que pequen.

La Pasqua és propera i el Senyor vol comunicar-nos tota l'alegria de la Resurrecció. Disposem-nos per acollir-la i celebrar-la. «Ves, renta't» (Jn 9,7), ens diu Jesús... A rentar-nos en les aigües purificadores del sagrament de la Penitencia! Hi retrobarem la llum i tota l'alegria i complirem la millor preparació per a la Pasqua.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Rep, doncs, la imatge de Déu que vas perdre per les teves males obres» (Sant Agustí)

- «També nosaltres a causa del pecat d'Adam vam néixer "cecs". El pecat havia ferit la humanitat destinant-la a la foscor de la mort, però en el Crist resplendeix la novetat de la vida i la meta a la qual estem cridats» (Benet XVI)

- «Sovint Jesús demana als malalts que creguin. Se serveix de signes per curar: saliva i imposició de les mans, fang i ablució. Els malalts intenten tocar-lo 'perquè sortia d'Ell un poder que els guaria tots' (Lc 6,19). Així, en els sagraments, el Crist continua 'tocant-nos' per tal de guarir-nos» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.504)